

АВАКУМА

Розділ: **1** 2 3

РОЗДІЛ: 1

Пророцтво, що бачив пророк Авакум.

² Докіль, о Господи, буду взивати - і ти не вислухуєш? Кричатиму до тебе про насильство - і не рятуєш?

³ Чому показуєш мені несправедливість і дивишся на кривду? Передо мною грабування й насильство, постає сварка й здійсмається незгода.

⁴ Тому закон утратив силу, ніде не панує право; грішник обступає праведника, тому й виходить право кривим.

⁵ Погляньте на народи, подивіться, і дивуйтесь дивом; бо я вчиню за ваших часів таке діло, що ви й не повірите, як вам оповідатимуть про нього.

⁶ Бо ось я підйму халдеїв, народ жорстокий і палкий, який розійдеться широко по земних просторах, щоб захопити житла, що йому не належать.

⁷ Жахливий і страшний він! Лише від нього походить його право і його велич.

⁸ Прудкіші його коні від леопардів, лютіші, ніж вовки під вечір. Кидаються його верхівці, приходять їздиці його здалека, летять орлом, що раптом спадає, щоб пожерти.

⁹ Усі вони, всі пруться до насильства, обличчя в них горить, як палкий вітер; вони, немов пісок, збирають бранців.

¹⁰ Він і з царів кепкує, князі - то сміх для нього. З усіх твердинь сміється: вал насипає і бере їх.

¹¹ Потім буря проходить і зникає. Злочинець той, хто з своєї сили робить собі бога!

¹² Чи ж ти, о Господи, не споконвіку, Бог мій, Святий мій? Ми не помремо! Ти, Господи, навів його лише для суду; ти, Сकेде, призначив його на кару.

¹³ Очі твої занадто чисті, щоб на зло глядіти; дивитися на утиск ти не можеш. Чому б ти мав дивитись на злочинців, мовчати, коли злий пожирає справедливішого за себе?

¹⁴ Обходишся з людьми, немов з тією рибою в морі, неначе з плазунами, що без володаря над собою.

¹⁵ Він витягає всіх їх вудкою своєю; ловить їх сіткою своєю, збирає у свій невід, тому й радується-веселиться.

¹⁶ Тому приносить своїй сітці жертви, палить кадило неводові, бо має від них пай свій ситний і смаковиту страву.

¹⁷ Невже він завжди випорожнюватиме свою сітку й немилосердно ввесь час народи вбиватиме?

РОЗДІЛ: 2

Я стану на моїй сторожі, стоятиму на моїй башті і виглядатиму, щоб подивитись, що він мені скаже й що мені відповісти з приводу моєї скарги.

² І відповів мені Господь і мовив: «Запиши видіння і вирізьби його виразно на таблицях, щоб у бігу можна було прочитати.

³ Бо це видіння - на означений час. Воно віщує про кінець, і не обмане; та хоч би й забарилось, ти його жди: воно бо збудеться напевно, не спізниться.»

⁴ Ось воно бундючне, воно нещире - його серце; а праведний з віри своєї буде жити.

⁵ Яке ж воно зрадливе, те багатство! Втрачає голову й спокою не має чоловік, що роззявляє, немов пекло, свою пельку, що немов смерть, завжди ненаситний, що загортає до себе всі народи, всі племена загарбує собі.

⁶ Хіба вони не складуть усі про нього приповідку, глумливу загадку проти нього, і не скажуть: «Горе тому, хто накопичує те, що йому не належить, і хто себе обтяжує заставами?»

⁷ Хіба не встануть притьмом твої позикодавці, не збудяться, не будуть торгати тебе? Ти станеш їх здобиччю!

⁸ Тому, що ти народів безліч грабував, усі, що zostалися з народів, тебе ограбують: за людську кров пролиту, за насильства над краєм, над містом та всіма тими, що живуть у ньому.

⁹ Горе тому, хто лихі здирства чинить для свого дому, щоб на висоті гніздо для себе звити, щоб забезпечити себе від кігтів лиха.

¹⁰ Ти вигадав ганьбу своєму домові; вигублювавши багато народів, накликав гріх на свою душу.

¹¹ Бож і каміння зо стін буде кричати, сволюки з риштування будуть їм відповідати.

¹² Горе тому, хто будує місто в крові, хто засновує город на злочині!

¹³ Хіба ж то не від Господа сил, що народи для вогню працюють, що люди трудяться надармо?

¹⁴ Бо земля сповниться знанням Господньої величі, як води вкривають море.

¹⁵ Горе тому, хто своїх сусідів напуває, хто наливає їм отрути, доки не уп'ються, щоб голизну їхню оглядати!

¹⁶ Стидом наситився ти замість слави! Пий же й ти та покажи твій сором! Повернеться до тебе кубок Господньої правиці, ганьба впаде на твою славу!

¹⁷ Насильства бо, яких зазнав Ливан, тебе окриють, і знищення тварин тебе злякає - за людську кров пролиту, насильства над землею, над містом і всіма тими, що живуть у ньому.

¹⁸ Яка користь із кумира, що його вирізьбив майстер, з вилитої подоби, з брехливого вчителя? Щоб майстер, що його виробляє, покладавсь на нього та виробляв німих кумирів?

¹⁹ Горе тому, хто промовляє до дерева: «Прокинься!» «Вставай!» - до каменя німого. Чи ж він може навчитися? Таж він оббитий золотом і сріблом, і духу ніякого в собі не має.

²⁰ А Господь у храмі святому своєму, - мовчи перед ним, уся земле!

РОЗДІЛ: 3

Молитва Авакума пророка. На жалобний тон.

² О Господи! Почув я вість про тебе. О Господи! Злякався я твого діла. За наших часів оживи його, за наших часів дай його знати! У гніві згадай про милосердя!

³ Бог від Теману прибуває, Святий - від Паран-гори. Його велич небо окриває, і земля повна його слави.

⁴ Сяйво його, немов світло денне, з рук у нього блискає проміння; там - сховок його сили!

⁵ Перед ним іде зараза, а поза ним виходить трясця.

⁶ Встає він - і трясє землею; глядить він - і дрижать народи. Гори вічні розвалюються, і хиляться горби відвічні - його дороги споконвічні.

⁷ Я бачив, як кушанські шатра посумніли, намети Мідіян-краю затремтіли.

⁸ Хіба на ріки, Господи, палає гнів твій? Хіба на ріки, на море - твоє обурення, що ти сідаєш на коней твоїх верхи, на твої переможні колісниці?

⁹ Ти добуваєш лук твій, ти насичуєш стрілами його тятиву. Ти розриваєш землю ручаями.

¹⁰ Гори, побачивши тебе, трясуться; навала вод проходить, безодня стогне вголос, здіймає руки свої вгору.

¹¹ Сонце і місяць спинились у своїм житті; при світлі стріл твоїх вони тікають, при сяйві блискавиці твого списа.

¹² Ти в гніві по землі ступаєш, в обуренні народи топчеш.

¹³ Ти вирушив народ твій рятувати, помазаника твого спасати. Ти розбив дім нечестивця, ти оголив його підвалини до скелі.

¹⁴ Ти прошив списками голову його вояків, що кинулися бурею, щоб нас розігнати, щоб з радістю пожерти бідолаху в тайнім місці.

¹⁵ Твоїми кіньми топчеш море, -шумовиння вод великих.

¹⁶ Почув я це, і затремтіло моє нутро; на вість про це уста в мене задрижали. Біль проймає мої кості, і ступні мої підо мною захитались. Я жду спокійно на день нещастя, щоб упало на народ, який на нас нападає.

¹⁷ Та хоч би й не цвіла смоківниця вже більше, у виноградниках не було врожаю; хоч би й завів плід дерева оливкового, і ниви не родили більше хліба, зникли з кошари вівці, і не було в хлівах товару, -

¹⁸ я все ж таки в Господі буду радіти, і веселитись у Бозі, моїм Спасителі.

¹⁹ Господь - мій Владика, він моя сила. Він робить мої ноги, немов у сарни, і на верховини він виведе мене. Провідникові хору. На струнних приладах.

For other languages please go to www.wordproject.org